

ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΩΝ

ΜΕΡΟΣ Ι – ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Συνοπτικός τίτλος και πεδίο εφαρμογής.

1. (α) Το παρόν Πλαίσιο θα αναφέρεται ως Πλαίσιο για τη Διαχείριση Καθυστερήσεων (εφεξής το «Πλαίσιο»).

(β) Η Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου (ΚΤΚ) απαιτεί από τα ΑΠΙ την εφαρμογή αποδοτικών και αποτελεσματικών δομών, διαδικασιών και εργαλείων για την υποστήριξη της διαχείρισης καθυστερήσεων και την υλοποίηση δίκαιης, επαρκούς και βιώσιμης αναδιάρθρωσης χορηγήσεων όπου εφαρμόζεται.

(γ) Το Πλαίσιο προνοεί τη διεξαγωγή ομοιόμορφης προσέγγισης από τα ΑΠΙ κατά τη διαχείριση καθυστερήσεων. Σκοπός του είναι να παρέχει τις βασικές αρχές για μια δίκαιη και ταχεία επίλυση στις προσπάθειες αναδιάρθρωσης για τους δανειολήπτες που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες, για όλο το τραπεζικό τομέα στην Κυπριακή Δημοκρατία.

(δ) Τα ΑΠΙ οφείλουν να συμμορφώνονται με τις αρχές και τις απαιτήσεις που περιέχονται στο παρόν Πλαίσιο.

(ε) Οι αρχές και απαιτήσεις δεν είναι εξαντλητικές και πρέπει να χρησιμοποιούνται μόνο ως σημείο αναφοράς για σκοπούς καθορισμού των ελάχιστων απαιτήσεων. Κάθε ΑΠΙ θα πρέπει να αξιολογήσει, επίσης, τη σχετικότητα και το εύρος εφαρμογής της κάθε πρόνοιας του Πλαισίου σε σχέση με τις δικές του ιδιομορφίες και με βάση την αρχή της αναλογικότητας.

Ερμηνεία.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος Πλαισίου εφαρμόζονται οι όροι και ορισμοί της παρούσας Οδηγίας.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ – ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΜΕΝΑ ΠΙΣΤΩΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

Μεθοδολογία διαχείρισης καθυστερήσεων.

3. (1) Τα ΑΠΙ υιοθετούν τους πέντε βασικούς πυλώνες, που αναφέρονται πιο κάτω, κατά τη διαχείριση καθυστερήσεων και κατά το χειρισμό των δανειοληπτών που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες. Οι εν λόγω πυλώνες είναι:

(α) η τήρηση του Κώδικα Συμπεριφοράς για το Χειρισμό Δανειοληπτών που αντιμετωπίζουν Οικονομικές Δυσκολίες όπως αναφέρεται στο Παράρτημα ΙΙ (εφεξής ο «Κώδικας»);

(β) η ανάπτυξη εύρωστης στρατηγικής διαχείρισης καθυστερήσεων;

(γ) η χρήση σχετικών, αποτελεσματικών και βιώσιμων τεχνικών και επιλογών αναδιάρθρωσης χορηγήσεων;

(δ) η σύσταση ενός εύρωστου, οργανωτικού και λειτουργικού προτύπου για το χειρισμό του αυξανόμενου όγκου καθυστερήσεων; και

(ε) η παρακολούθηση των επιδόσεων διαχείρισης των καθυστερήσεων έναντι βασικών στόχων και η λήψη διορθωτικών μέτρων όταν και όποτε απαιτείται.

(2) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα ΑΠΙ έχουν την ικανότητα και τη δυνατότητα χειρισμού του αυξανόμενου όγκου των καθυστερήσεων κατά τα επόμενα έτη και ότι θα τηρούν τους προαναφερόμενους πέντε πυλώνες, τα ΑΠΙ οφείλουν να προβούν σε εσωτερική αξιολόγηση της παρούσας στρατηγικής διαχείρισης καθυστερήσεων καθώς και των πολιτικών και διαδικασιών τους, και να τις αντιπαραβάλουν με τις πρόνοιες που παρατίθενται στο παρόν Πλαίσιο. Ως εκ τούτου, τα ΑΠΙ οφείλουν να εντοπίσουν τα κενά, να καθορίσουν τους τομείς που χρήζουν βελτίωσης, περιλαμβανομένων των συστημάτων και των υποδομών, και να αναπτύξουν ένα χρονοδιάγραμμα δράσης για την υλοποίηση των απαραίτητων αλλαγών προκειμένου να συμμορφώνονται με το παρόν Πλαίσιο. Η εν λόγω αξιολόγηση υπόκειται σε έλεγχο από την ΚΤΚ.

ΜΕΡΟΣ III – ΚΩΔΙΚΑΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΧΕΙΡΙΣΜΟ ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΩΝ ΠΟΥ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΥΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ

Κώδικας Συμπεριφοράς για το Χειρισμό Δανειοληπτών που αντιμετωπίζουν Οικονομικές Δυσκολίες.

4. (1) Ο Κώδικας έχει ως στόχο να παρέχει προς τα ΑΠΙ κοινή βάση για το χειρισμό των δανειοληπτών που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες.

(2) Ο Κώδικας έχει ως στόχο να υποστηρίξει και να διευκολύνει την ουσιαστική αλληλεπίδραση μεταξύ ΑΠΙ και δανειοληπτών, με στόχο την επίτευξη μιας δίκαιης και βιώσιμης αναδιάρθρωσης, όπου είναι δυνατόν. Για το σκοπό αυτό, ο Κώδικας περιγράφει με σαφήνεια, μεταξύ άλλων, τις υποχρεώσεις των ΑΠΙ κατά τη διαδικασία διαχείρισης των καθυστερήσεων. Γίνεται, επίσης, μια σαφής διάκριση μεταξύ συνεργάσιμων και μη συνεργάσιμων δανειοληπτών, με σκοπό την επίτευξη συναινετικής και εθελοντικής αναδιάρθρωσης.

ΜΕΡΟΣ IV – ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΩΝ (ΣΔΚ)

Στρατηγική Διαχείρισης Καθυστερήσεων.

5. Κάθε ΑΠΙ οφείλει να αναπτύξει ολοκληρωμένη στρατηγική διαχείρισης των καθυστερήσεων περιγράφοντας το χειρισμό των καθυστερήσεων για κάθε κύρια κατηγορία χορηγήσεων που παρέχει.

Η στρατηγική πρέπει να περιλαμβάνει:

(α) Σαφή και καθορισμένη προσέγγιση για κάθε μία από τις κύριες κατηγορίες χορηγήσεων του ΑΠΙ.

(β) Επιχειρησιακό σχέδιο που να καλύπτει τα βασικά στοιχεία διαχείρισης καθυστερήσεων, συμπεριλαμβανομένων της Ταξινόμησης, της Πολιτικής και των Λύσεων Αναδιάρθρωσης Χορηγήσεων, την Οργάνωση και Δυνατότητες, τις Διαδικασίες και τα Συστήματα καθώς και τις Μετρήσεις.

Βασικά στοιχεία στρατηγικής.

6. (1) Κάθε ΑΠΙ οφείλει να αναπτύξει ολοκληρωμένη και ενδεδειγμένη Στρατηγική Διαχείρισης Καθυστερήσεων (εφεξής «ΣΔΚ») για την αποτελεσματική διαχείριση των καθυστερήσεων

και για το χειρισμό των δανειοληπτών που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες με τρόπο συστηματικό, οργανωμένο και επαγγελματικό, και να την υποβάλουν στην ΚΤΚ για αξιολόγηση

(2) Η ΣΔΚ πρέπει να περιλαμβάνει τα ακόλουθα βασικά στοιχεία:

(α) να καλύπτει τις ακόλουθες περιπτώσεις:

- χορηγήσεις που ενδεχομένως να παρουσιάσουν καθυστερήσεις (προ-καθυστερήσεις (pre-arrears)),
- πιστωτικές διευκολύνσεις σε καθυστέρηση,
- αναδιάρθρωσεις χορηγήσεων και τροποποιήσεις

(β) να συνάδει με τους γενικούς στόχους και τη στρατηγική του ΑΠΙ

(γ) να είναι συγκεκριμένη, μετρήσιμη και εφικτή (δηλ. ανάλογη με τους ανθρώπινους πόρους και την πολυπλοκότητα των εργασιών)

(δ) να είναι προσαρμοσμένη στις ιδιαιτερότητες της κάθε κατηγορίας χορηγήσεων

(ε) να παρέχει σχετικές, επαρκείς και βιώσιμες λύσεις αναδιάρθρωσης

(στ) να προωθεί μια δίκαιη, συνεργάσιμη και κατά περίπτωση (case-by-case) προσέγγιση στο χειρισμό δανειοληπτών που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες

(ζ) να γνωστοποιείται με σαφήνεια στους εργαζόμενους και στα άλλα αρμόδια πρόσωπα ή σώματα και

(η) να είναι ευέλικτη και να υπόκειται σε τακτική επαναξιολόγηση προκειμένου να προσαρμόζεται στις μεταβαλλόμενες οικονομικές συνθήκες και τάσεις στις καθυστερήσεις.

Ταξινόμηση
χαρτοφυλακίου.

7. (1) Η τομεακή ταξινόμηση του χαρτοφυλακίου (portfolio segmentation) αποτελεί ένα βασικό στοιχείο της κάθε ΣΔΚ δεδομένου ότι επιτρέπει στα ΑΠΙ να υιοθετούν και να προσαρμόζουν διαφορετικές λύσεις αναδιάρθρωσης σε διαφορετικούς τομείς του δανειακού τους χαρτοφυλακίου. Η ικανότητα των ΑΠΙ για ενδεδειγμένη ταξινόμηση και λεπτομερή ανάλυση του δανειακού τους χαρτοφυλακίου αποτελεί βασική αρχή της διαδικασίας διαχείρισης καθυστερήσεων. Τα ΑΠΙ οφείλουν να δώσουν ιδιαίτερη έμφαση στην ανάπτυξη των κατάλληλων συστημάτων για την τομεακή- ταξινόμηση του δανειακού τους χαρτοφυλακίου, προκειμένου να διασφαλιστεί τόσο η ορθή εφαρμογή όσο και ο έλεγχος της ΣΔΚ.

(2) Κατ' ελάχιστο, τα ΑΠΙ οφείλουν:

(α) να εφαρμόζουν τομεακή ταξινόμηση σε κάθε σχετικό χαρτοφυλάκιο και υπό-χαρτοφυλακίου (sub-portfolio)

(β) να καθορίζουν τους σχετικούς τομείς του χαρτοφυλακίου με βάση σχετικά χαρακτηριστικά (π.χ. το σκοπό της χορήγησης, το νόμισμα, την απόδοση, την τοποθεσία του ακινήτου, τη συμπεριφορά του δανειολήπτη αναφορικά με τις καθυστερήσεις, κλπ)

(γ) να αναλύουν και να αξιολογούν τις καθυστερήσεις, τους προβληματικούς τομείς και τις τάσεις κάθε τομέα του υπό-χαρτοφυλακίου

(δ) να κατανέμουν κάθε υπό-χαρτοφυλάκιο (π.χ. δάνεια προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις) σε διακριτές ομάδες (π.χ. συνεργάσιμοι και βιώσιμοι δανειολήπτες με καθυστερήσεις άνω των 30 ημερών) ως εξής:

(i) Ύψος καθυστερήσεων:

- Χωρίς καθυστερήσεις (0 ησκ),
- Πρώτες καθυστερήσεις (<30 ησκ),
- Καθυστερήσεις πέραν των 30 ημερών (μέτριες μέχρι σοβαρές καθυστερήσεις),
- Καθυστερήσεις πέραν των 60 ημερών, και
- Καθυστερήσεις πέραν των 90 ημερών,

(ii) Κύριοι τομείς κινδύνου:

- πολύ ψηλός,
- ψηλός,
- μέτριος, και
- χαμηλός,

(iii) Βιωσιμότητα των δανειοληπτών:

- Συνεργάσιμοι και βιώσιμοι δανειολήπτες,
- Συνεργάσιμοι αλλά μη βιώσιμοι δανειολήπτες,
- Μη συνεργάσιμοι δανειολήπτες,

(iv) Δείκτης εισπραξιμότητας: χρήση δεδομένων πιστοληπτικής αξιολόγησης (credit rating) και εσωτερικής συμπεριφοράς (internal behaviour) όπου είναι δυνατόν,

(ε) να καθορίζουν την πιθανή μεταχείριση που απαιτείται για κάθε ομάδα,

(στ) να ορίζουν συγκεκριμένες βραχυπρόθεσμες, μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες επιλογές αναδιάρθρωσης σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Μέρους V πιο κάτω, για κάθε υπό-χαρτοφυλάκιο, διαχωρισμένο σε κάθε ομάδα,

(ζ) να διεξάγουν σενάρια / αναλύσεις ευαισθησίας (scenario / sensitivity analysis) και να υπολογίζουν πιθανές εξελίξεις στα χαρτοφυλάκια (περιλαμβανομένων των υπο-χαρτοφυλακίων και των ομάδων) καθώς και τις σχετικές κεφαλαιακές απαιτήσεις, όπου απαιτείται,

(η) να παρακολουθούν την εξέλιξη του κάθε υπο-χαρτοφυλακίου και των ομάδων, με βάση προκαθορισμένους Βασικούς Δείκτες Απόδοσης (ΒΔΑ), σύμφωνα με το Μέρος VII πιο κάτω,

(θ) σύμφωνα με τα αποτελέσματα και την εξέλιξη των υπο-χαρτοφυλακίων / ομάδων, να επανεξετάζουν τη στρατηγική και τις προσεγγίσεις με συστηματικό τρόπο και σε τακτά χρονικά διαστήματα.

Παρακολούθηση
στρατηγικής.

8. (1) Τα ΑΠΙ οφείλουν σε τακτά χρονικά διαστήματα, και τουλάχιστον σε ετήσια βάση, να αξιολογούν την ευρωστία της ΣΔΚ και των βασικών υποθέσεων και παραδοχών της και να υποβάλλουν την αναθεωρημένη στρατηγική προς την ΚΤΚ..

Η αξιολόγηση των ΑΠΙ θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τυχόν αλλαγές που σχετίζονται με το περιβάλλον εντός του οποίου το ΑΠΙ λειτουργεί, περιλαμβανομένων:

(α) εσωτερικών παραγόντων (π.χ. αλλαγές στρατηγικής, διαρθρωτικές αλλαγές, εξέλιξη του χαρτοφυλακίου), και

(β) εξωτερικών παραγόντων (π.χ. συνθήκες της αγοράς).

(2) Για την επαρκή παρακολούθηση και αναθεώρηση της ΣΔΚ, το ΑΠΙ οφείλει να:

(α) Καθορίσει τη διαδικασία για τη μέτρηση της αποτελεσματικότητας της ΣΔΚ:

(β) Καταρτίσει κατάλογο των σχετικών Βασικών Παραγόντων Επιτυχίας (ΒΠΕ) τόσο για την απόδοση όσο και για την αποτελεσματικότητα και να εκτελεί τακτική αξιολόγηση των ΒΠΕ προκειμένου να διασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή σε όλα τα στάδια της διαδικασίας:

(γ) Καθορίσει τις απαιτήσεις πληροφόρησης και των-μορφότυπων:

(δ) Καθορίσει τη συχνότητα παρακολούθησης της ΣΔΚ και το περιεχόμενο των σχετικών εκθέσεων και

(ε) Καθορίσει τις διαδικασίες εσωτερικού ελέγχου για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης του ΑΠΙ με την καθορισμένη ΣΔΚ:

(3) Η έκθεση εσωτερικού ελέγχου σχετικά με τη συμμόρφωση της ΣΔΚ με το παρόν Πλαίσιο, θα πρέπει να υποβάλλεται προς την ΚΤΚ.

Άλλα βασικά
στοιχεία της
Στρατηγικής
Διαχείρισης
Καθυστερήσεων.

9. (1) Τα άλλα βασικά στοιχεία της ΣΔΚ περιγράφονται στα Μέρη V έως VII και περιλαμβάνουν:

(α) Επιλογές Αναδιάρθρωσης Χορηγήσεων,

(β) Διαδικασίες και Συστήματα,

(γ) Οργάνωση και Δυνατότητες, και

(δ) Μετρήσεις.

(2) Ένα ολοκληρωμένο σύνολο από επιλογές αναδιάρθρωσης χορηγήσεων είναι απαραίτητο για κάθε ΑΠΙ ώστε να έχει την δυνατότητα να παρέχει σχετικές, κατάλληλες και βιώσιμες λύσεις σε δανειολήπτες που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες. Αυτές οι επιλογές πρέπει να παρέχουν μια σειρά από βραχυπρόθεσμες, μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες λύσεις, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες του κάθε δανειολήπτη που αντιμετωπίζει οικονομικές δυσκολίες.

(3) Η θέσπιση κατάλληλων Διαδικασιών και Συστημάτων διασφαλίζουν ότι το ΑΠΙ είναι σε θέση να χειριστεί, τις υφιστάμενες και μελλοντικές, περιπτώσεις χορηγήσεων σε καθυστέρηση του χαρτοφυλακίου της, .

(4) Η συνεχής μέτρηση από το ΑΠΙ της απόδοσης και της αποτελεσματικότητας της διαδικασίας διαχείρισης καθυστερήσεων είναι απαραίτητη προκειμένου να αξιολογείται η ΣΔΚ και να προσαρμόζεται το μοντέλο της ώστε να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του παρόντος Πλαισίου, με απώτερο στόχο τη βελτίωση του δανειακού χαρτοφυλακίου του ιδρύματος.

ΜΕΡΟΣ V – ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ ΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ

Πρόληψη.

10. Για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των προ-καθυστερήσεων (pre arrears) και των πρώτων καθυστερήσεων (early arrears), τα ΑΠΙ οφείλουν να εφαρμόσουν εργαλεία και μηχανισμούς για τον εντοπισμό, την επικοινωνία και τη διαχείριση των δανειοληπτών που ενέχουν κίνδυνο αντιμετώπισης οικονομικών δυσκολιών. Αυτά περιλαμβάνουν:

(α) Ασκήσεις μοντελοποίησης (modelling exercises) για τον έγκαιρο εντοπισμό των δανειοληπτών με οικονομικές δυσκολίες·

(β) Κατευθυντήριες γραμμές προς το προσωπικό σχετικά με τον τρόπο χειρισμού των προ-καθυστερήσεων και των πρώτων καθυστερήσεων καθώς και της αποτελεσματικής αντιμετώπισης των δανειοληπτών που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες· και

(γ) Έγγραφο υλικό για τους δανειολήπτες που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες (π.χ. ιστοσελίδα, ενημερωτικά έντυπα), με επεξηγήσεις ως προς τις διαδικασίες αναφορικά με την αναδιάρθρωση.

Καθορισμός
επιλογών
λύσεων.

και

11. (1) Τα ΑΠΙ οφείλουν να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν κατάλληλο πλαίσιο αναδιάρθρωσης χορηγήσεων με σκοπό την παροχή στους βιώσιμους δανειολήπτες λύσεων αναδιάρθρωσης , που να είναι ισχυρές αδιάσειστες και βιώσιμες σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα, και επομένως να ενδυναμώνει τις διαδικασίες διαφύλαξης των στοιχείων ενεργητικού του ΑΠΙ. Για το σκοπό αυτό, τα ΑΠΙ διασφαλίζουν ότι το πλαίσιο αναδιάρθρωσης:

(α) ευθυγραμμίζεται με τη ΣΔΚ·

(β) προβλέπει για αξιολόγηση κατά περίπτωση (on a case-by-case basis)·

(γ) προβλέπει για την εισήγηση μιας σειράς από δίκαιες και βιώσιμες επιλογές αναδιάρθρωσης για τους δανειολήπτες

(δ) επικεντρώνεται στην ανάπτυξη και την εφαρμογή μακροπρόθεσμων λύσεων αναδιάρθρωσης, αλλά, όπου κρίνεται σκόπιμα, δύναται να επιτρέψει το συνδυασμό μακροπρόθεσμων, μεσοπρόθεσμων και βραχυπρόθεσμων διευθετήσεων

(ε) συνδυάζει παραδοσιακές και μη παραδοσιακές λύσεις αναδιάρθρωσης

(στ) είναι προσαρμοσμένο ανάλογα με την κατηγορία των χορηγήσεων (π.χ. στεγαστικά δάνεια, καταναλωτικά δάνεια, δάνεια προς ΜΜΕ, δάνεια για αγορά εμπορικού ακινήτου) και τις ιδιαιτερότητες του κάθε τομέα (π.χ. χρηματοδότηση για επένδυση σε ακίνητα) και

(ζ) δύναται να περιλαμβάνει προγράμματα πώλησης εξασφαλίσεων / ακίνητης περιουσίας, αν και όταν αυτό ενδείκνυται.

Αριθμός επιλογών αναδιάρθρωσης χορηγήσεων, τις οποίες τα ΑΠΙ δύναται να περιλάβουν στο πλαίσιο τους προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση της οικονομικής κατάστασης των δανειοληπτών που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες, αναφέρονται στο Τμήμα ΙΙΙ του παρόντος Πλαισίου.

(2) Τα ΑΠΙ οφείλουν να ανακοινώνουν το πλαίσιο αναδιάρθρωσης χορηγήσεων, περιλαμβανομένων των μέτρων, επιλογών, καθοδηγήσεων και εργαλείων για τη λήψη αποφάσεων σε όλες τις σχετικές μονάδες και σε όλο το αρμόδιο προσωπικό και να φροντίζουν για την επαρκή εκπαίδευση τους.

(3) Τα ΑΠΙ οφείλουν να προσαρμόζουν το πλαίσιο αναδιάρθρωσης χορηγήσεων ώστε να ενσωματώνουν κατά την αξιολόγηση των επιλογών τυχόν πρόσθετα μέτρα που δύναται να εισηγείται η ΚΤΚ.

Εργαλεία και διεργασίες αναδιάρθρωσης.

12. Κάθε ΑΠΙ οφείλει να θεσπίζει και να εφαρμόζει τα απαραίτητα εργαλεία και διεργασίες που διευκολύνουν την εφαρμογή των λύσεων αναδιάρθρωσης χορηγήσεων.

Αυτά περιλαμβάνουν, αλλά δεν περιορίζονται, σε:

(α) Δεντροδιαγράμματα αποφάσεων (Decision trees), ο σχεδιασμός των οποίων αποσκοπεί στο να βοηθήσουν τους αρμόδιους για αναδιάρθρωσεις χορηγήσεων στην κατηγοριοποίηση των δανειοληπτών, στον καθορισμό και στην εφαρμογή των κατάλληλων και βιώσιμων στρατηγικών για τη συγκεκριμένη κατηγορία δανειολήπτη κατά τρόπο συνεπή, στη βάση προκαθορισμένων και εγκεκριμένων κριτηρίων.

(β) Καθορισμένο κατάλογο επιλογών αναδιάρθρωσης ("Restructuring Toolkit") που έχει εγκριθεί από το ΑΠΙ και είναι διαθέσιμο προς χρήση.

(γ) Σύστημα εντοπισμού (Tracking system), σχεδιασμένο ώστε να διευκολύνει τον εντοπισμό και την τομεακή ταξινόμηση των δανειοληπτών και των χορηγήσεων στη βάση παρόμοιων κριτηρίων και να επιτρέψει την εφαρμογή συστημικών στρατηγικών, όπου είναι δυνατόν.

Πολιτικές διαχείρισης καθυστερήσεων (περιλαμβανομένης της τιμολογιακής πολιτικής αναφορικά με την

13. (1) Τα ΑΠΙ οφείλουν να διασφαλίζουν ότι η τρέχουσα πολιτική και διαδικασίες χορηγήσεων και διαχείρισης καθυστερήσεων είναι επικαιροποιημένες ούτως ώστε να τηρούνται οι αρχές και απαιτήσεις του παρόντος Πλαισίου.

αναδιάρθρωση
χορηγήσεων).

(2) Τα ΑΠΙ οφείλουν να εφαρμόζουν μια δίκαιη και βιώσιμη τιμολογιακή πολιτική όσον αφορά την αναδιάρθρωση χορηγήσεων. Η εν λόγω πολιτική πρέπει να στοχεύει στην ελαχιστοποίηση του κόστους, των τελών/δικαιωμάτων και των επιτοκίων για τους δανειολήπτες που υπόκεινται σε αναδιάρθρωση των χορηγήσεων τους. Σε περίπτωση αναδιάρθρωσης, πρέπει να δίνεται έμφαση στην αποπληρωμή του κεφαλαίου. Η πολιτική αναδιάρθρωσης πρέπει να προνοεί για τα ακόλουθα:

(α) την επιβολή ενός λογικού και δίκαιου επιτοκίου επί των χορηγήσεων σε καθυστέρηση

(β) την προσεκτική αξιολόγηση των επιπτώσεων που επιφέρει το ύψος του επιτοκίου στην ικανότητα αποπληρωμής του δανειολήπτη κατά τη διαδικασία αναδιάρθρωσης οποιασδήποτε χορήγησης σε καθυστέρηση

(γ) την επιβολή των ελάχιστων δυνατό χρεώσεων, τελών/δικαιωμάτων και άλλων εξόδων που αφορούν την όλη διαδικασία αξιολόγησης της αναδιάρθρωσης των χορηγήσεων και

(δ) την προσαρμογή της τιμολογιακής πολιτικής για κάθε υπο-χαρτοφυλάκιο / ομάδα.

(3) Τα ΑΠΙ οφείλουν, τουλάχιστον σε εξαμηνιαία βάση, να επανεξετάζουν και να αναθεωρούν, όπου κρίνεται απαραίτητο, την τιμολογιακή τους πολιτική, και να υποβάλλουν στην ΚΤΚ λεπτομερή στοιχεία για την εν λόγω πολιτική.

ΜΕΡΟΣ VI – ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

Πρότυπο
στοχευόμενης
οργάνωσης
λειτουργίας.
και

14. (1) Τα ΑΠΙ οφείλουν να καθορίζουν με σαφήνεια το σχεδιάγραμμα (blueprint) της οργανωτικής δομής, το ύψος των πόρων και των δυνατοτήτων καθώς και τα συστήματα και τις διαδικασίες που απαιτούνται για αποτελεσματική εφαρμογή και την παρακολούθηση της ΣΔΚ.

(2) Τα ΑΠΙ οφείλουν να εφαρμόζουν ένα αποτελεσματικό μοντέλο λειτουργίας που να περιλαμβάνει όλα τα συστήματα, τις πολιτικές και τις διαδικασίες προκειμένου να στηρίζει την αποτελεσματική και αποδοτική διαχείριση των καθυστερήσεων των δανειοληπτών με οικονομικές δυσκολίες.

(3) Το μοντέλο λειτουργίας:

(α) πρέπει να συνάδει με το πλαίσιο πολιτικής και στρατηγικής του ΑΠΙ

(β) δύναται να περιλαμβάνει ενιαία ολοκληρωμένη διαδικασία ούτως ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα και η εξοικονόμηση κόστους

(γ) πρέπει να καλύπτει όλους τους σχετικούς τομείς του οργανισμού (π.χ. εργατικό δυναμικό, λειτουργίες) και

(δ) πρέπει να επικεντρώνεται στα αποτελέσματα και την αποτελεσματικότητα των δραστηριοτήτων διαχείρισης καθυστερήσεων.

(4) Όσον αφορά τις πολιτικές, και τις διαδικασίες το ΑΠΙ πρέπει, τουλάχιστον, να καθορίζει:

(α) Την πολιτική χορηγήσεων σε αναδιάρθρωση που συνάδει με το παρόν Πλαίσιο·

(β) την εσωτερική διακυβέρνηση και τη δομή εξουσιοδοτήσεων αναφορικά με την αναδιάρθρωση χορηγήσεων σε καθυστέρηση, και τους συγκεκριμένους τομείς ευθύνης για το χειρισμό των δανειοληπτών που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες·

(γ) Ορισμούς, περιλαμβανομένων κριτηρίων και ελέγχων, όπου εφαρμόζεται, των εξής:

- (i) Είδη αθέτησης υποχρεώσεων,
- (ii) Είδη καθυστερήσεων, και
- (iii) Βιωσιμότητα / Ανθεκτικότητα·

(δ) κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση χορηγήσεων σε καθυστέρηση, συμπεριλαμβανομένου και του υπολογισμού των εύλογων εξόδων διαβίωσης κατά την αξιολόγηση της ατομικής οικονομικής κατάστασης των δανειοληπτών·

(ε) κατευθυντήριες γραμμές για το χειρισμό των καθυστερήσεων και την αναδιάρθρωση των χορηγήσεων αναφορικά με τις περιπτώσεις πολλαπλών πιστωτών (Σχετικές πληροφορίες βρίσκονται στα Τμήματα II και IV του παρόντος Πλαισίου)·

(στ) τους μηχανισμούς έγκαιρης προειδοποίησης και διαδικασίες χειρισμού δανειοληπτών, και τις λειτουργικές διαδικασίες ανά υπο-χαρτοφυλάκιο/ομάδα·

(ζ) τη μορφή, το περιεχόμενο και την ταχύτητα επικοινωνίας με τους δανειολήπτες που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες (περιλαμβανομένων των προ-καθυστερήσεων (pre-arrears))·

(η) τη διεργασία συλλογής πληροφοριών (δηλαδή τον τύπο, τη συχνότητα, την επικύρωση και την αρχειοθέτηση πληροφοριών)·

(θ) την ανάλυση και αξιολόγηση δεδομένων και πληροφοριών, τόσο σε φυσική όσο και σε ηλεκτρονική μορφή·

(ι) κατευθυντήριες γραμμές για τον καθορισμό των μη συνεργάσιμων δανειοληπτών και της αντίστοιχης αντιμετώπισης·

(ια) τα είδη εναλλακτικών διαθέσιμων μέσων αποπληρωμής·

(ιβ) τα εργαλεία και τους μηχανισμούς για διευκόλυνση στη λήψη αποφάσεων (π.χ. δεντροδιαγράμματα αποφάσεων)·

(ιγ) κατευθυντήριες γραμμές για να επιτυγχάνεται μια ευέλικτη προσέγγιση όσον αφορά το χειρισμό παραπόνων δανειοληπτών.

(ιδ) Τους μηχανισμούς μέτρησης και παρακολούθησης περιλαμβανομένων των επιβραβεύσεων και λογοδοτήσεων και υποβολής εκθέσεων, περιλαμβανομένων της συχνότητας και των σκοπών.

(ιε) Τις πολιτικές για το προσωπικό που ασχολείται με την αναδιάρθρωση των χορηγήσεων, περιλαμβανομένης και της πολιτικής εκπαίδευσης.

Οργανωτική δομή και ανθρώπινο δυναμικό.

15. Τα ΑΠΙ οφείλουν να διαθέτουν κατάλληλο οργανωτικό πλαίσιο για την συνετή διαχείριση των καθυστερήσεων και των δανειοληπτών που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες. Το οργανωτικό πλαίσιο πρέπει να διασφαλίζει τα εξής:

(α) οι ανθρωπίνους πόροι είναι επαρκείς και κατάλληλα καταρτισμένοι, και

(β) όλα τα καθήκοντα και οι αρμοδιότητες καθορίζονται με σαφήνεια και επιμερίζονται στο Διοικητικό Συμβούλιο, στη Διεύθυνση και σε άλλα αρμόδια όργανα καθώς και στο προσωπικό που ασχολείται με στη διαχείριση των καθυστερήσεων, το χειρισμό των δανειοληπτών που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες και την αναδιάρθρωση των προβληματικών αλλά βιώσιμων περιπτώσεων.

Οργανωτική αξιολόγηση σχεδιασμός πόρων και

16. Τα ΑΠΙ οφείλουν να προβαίνουν σε ενδελεχή αξιολόγηση των εσωτερικών δυνατοτήτων τους σε σχέση με τη διαχείριση των καθυστερήσεων, την αναδιάρθρωση χορηγήσεων, και την τεχνογνωσία στους διάφορους τομείς της αγοράς. Η αξιολόγηση θα πρέπει να περιλαμβάνει, χωρίς όμως να περιορίζεται,:

(α) Αξιολόγηση της υφιστάμενης οργανωτικής δομής και των διαδικασιών αναφορικά με τη διαχείριση των καθυστερήσεων και το χειρισμό των δανειοληπτών που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες.

(β) Επιμέτρηση των πόρων: Καθορισμός των υφιστάμενων διαθέσιμων ενδογενών και εξωγενών πόρων, του επιπέδου και ειδικότητας του προσωπικού που απαιτείται για κάθε λειτουργία, αξιολόγηση της καταλληλότητας του υφιστάμενου προσωπικού, καθώς επίσης της διαθεσιμότητας (in-house availability) για εσωτερική ανακατανομή.

(γ) Αξιολόγηση του ανθρώπινου δυναμικού: Αξιολόγηση των απαιτούμενων γνώσεων και πείρας καθώς και υφιστάμενη αποδοτικότητα του προσωπικού. Εντοπισμός των κενών σε γνώσεις και πείρα καθώς και συγκεκριμένες ανάγκες για τη βελτίωση του προσωπικού και τυχόν ανάγκες για επιπρόσθετη στελέχωση.

(δ) Αναβάθμιση ανθρώπινου δυναμικού: Αξιολόγηση των μεθόδων για την αναβάθμιση των ικανοτήτων του υφιστάμενου ανθρωπίνου δυναμικού και πρόγραμμα απαιτούμενης εκπαίδευσης. Αυτό πρέπει, επίσης, να λαμβάνει υπόψη:

(i) το επίπεδο της εμπειρίας και τεχνογνωσίας που απαιτούνται για κάθε υπο-χαρτοφυλάκιο/επιμέρους ομάδα,

(ii) τις τρέχουσες και προβλεπόμενες ανάγκες, και

(iii) τις αρμοδιότητες και το απαιτούμενο επίπεδο εξειδίκευσης.

Σχεδιασμός πόρων.

17. (1) Ο προγραμματισμός πόρων έχει ως στόχο τον προσδιορισμό του βέλτιστου, πιο αποτελεσματικού και πιο αποδοτικού συνδυασμού πόρων που απαιτούνται από το ΑΠΙ για τη διαχείριση των καθυστερήσεων, υφισταμένων και μελλοντικών, καθώς και για το χειρισμό των δανειοληπτών που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες.

(2) Τα ΑΠΙ οφείλουν να υπολογίζουν τις ενδεχόμενες ελλείψεις σε πόρους και να καθορίζουν σχετικό σχέδιο με βραχυπρόθεσμο, μεσοπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο ορίζοντα, λαμβάνοντας υπόψη τα στρατηγικά, λειτουργικά και οικονομικά τους δεδομένα (π.χ. την προβλεπόμενη εξέλιξη του χαρτοφυλακίου και του προφίλ των καθυστερήσεων).

(3) Τα μέτρα που απαιτούνται για την αναβάθμιση της υφιστάμενης οργάνωσης και δυνατοτήτων σε σχέση με τις ανάγκες που καθορίστηκαν. Τα μέτρα δύναται να περιλαμβάνουν:

(i) Εσωτερικό σχεδιασμό προκειμένου να εντοπίζονται τα κατάλληλα και ικανά άτομα εντός του οργανισμού.

(ii) Αξιολόγηση ανθρώπινου δυναμικού με μεγάλες δυνατότητες και εφαρμογή προγραμμάτων που παρέχουν κίνητρα προς αποφυγή της μετακίνησης του εν λόγω προσωπικού.

(iii) Ακριβή περιγραφή εργασίας: Με επανεξέταση και τροποποίηση των καθηκόντων όταν και εφόσον απαιτείται.

(iv) Σχεδιασμό κατάρτισης ανθρώπινου δυναμικού προκειμένου να καλύπτονται οι απαιτήσεις κατάρτισης και αναβάθμισης.

(v) Σχεδιασμό ανάθεσης εργασιών σε τρίτους—περιλαμβανομένης της διαδικασίας εντοπισμού τρίτων προσώπων, για πιθανή εφαρμογή χρονοδιαγράμματος και αξιολόγηση υφιστάμενου ανθρώπινου δυναμικού.

(vi) Σχεδιασμό διεύθυνσης προκειμένου να διασφαλίζεται ότι η τρέχουσα διεύθυνση είναι ικανή και κατέχει τα απαιτούμενα προσόντα.

Μονάδα
Διαχείρισης
Καθυστερήσεων.

18. (1) Τα ΑΠΙ οφείλουν να διαθέτουν ανεξάρτητη, κεντρικοποιημένη Μονάδα Διαχείρισης Καθυστερήσεων (ΜΔΚ) με λειτουργίες εξειδικευμένες ως προς τις κατηγορίες χορηγήσεων με σκοπό την αποτελεσματική παρακολούθηση των καθυστερήσεων και των προβληματικών περιπτώσεων, καθώς και την αναδιάρθρωση των δανειοληπτών που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες σε κεντρικοποιημένη βάση. Η ΜΔΚ είναι ξεχωριστή από τη Μονάδα Ανάκτησης Χρεών η οποία, συνήθως, χειρίζεται χορηγήσεις μη βιώσιμων δανειοληπτών.

(2) Ο βαθμός κεντρικοποίησης και η αντίστοιχη δομή της ΜΔΚ καθορίζεται από τις ιδιαιτερότητες του κάθε ΑΠΙ έχοντας δεόντως ως βάση την αρχή της αναλογικότητας

(3) Κατά τη δημιουργία της ΜΔΚ, τα ΑΠΙ οφείλουν:

(α) να περιγράφουν σαφώς τους λόγους και τη λογική (δηλαδή από στρατηγικής, τεχνικής, λειτουργικής και οικονομικής πλευράς) της δομής που έχει επιλεγεί για τη Μονάδα

(β) να καθορίζουν με σαφήνεια τα κριτήρια παραπομπής της παρακολούθησης προβληματικών περιπτώσεων στη ΜΔΚ·

(γ) να διασφαλίζουν ότι η ΜΔΚ λειτουργεί ως ανεξάρτητη οντότητα, ξεχωριστή από τις λειτουργίες χορήγησης πιστώσεων και πελατειακών σχέσεων και

(δ) να θεσπίσουν και να γνωστοποιήσουν την προσέγγιση την οποία η ΜΔΚ θα πρέπει να υιοθετήσει, για κάθε κατηγορία χορηγήσεων (π.χ. οι περιπτώσεις που είναι κατάλληλη, η προσέγγιση κατά την οποία αρμόδιος λειτουργός να αναλαμβάνει όλο το φάσμα της αναδιάρθρωσης ("cradle to grave approach"), και οι περιπτώσεις που είναι κατάλληλες η προσέγγιση όπου αναθέτονται διάφοροι ως αρμόδιοι λειτουργοί βάση της σοβαρότητας των καθυστερήσεων ("assembly line approach").

Ανεξαρτησία της Μονάδας Διαχείρισης Καθυστερήσεων.

19. (1) Προκειμένου να διασφαλιστεί η δίκαιη και αμερόληπτη προσέγγιση στη διαχείριση καθυστερήσεων και στην αναδιάρθρωση χορηγήσεων των δανειοληπτών που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες, τα ΑΠΙ οφείλουν να διασφαλίζουν ότι η ΜΔΚ λειτουργεί ως ένα ανεξάρτητο όργανο.

(2) Το προσωπικό που εργοδοτείται στη ΜΔΚ δεν δύναται να έχει οποιαδήποτε σχέση ή εμπλοκή με τις λειτουργίες χορηγήσεων που θα μπορούσε να επηρεάσει την ανεξαρτησία του και δεν πρέπει να είχε συμμετοχή στη διαδικασία χορήγησης της πιστωτικής διευκόλυνσης. Το επίπεδο συνεργασίας μεταξύ των δύο λειτουργιών περιορίζεται στη διαβίβαση σχετικών πληροφοριών για τον πελάτη από το τμήμα χορηγήσεων / πελατειακών σχέσεων προς τη ΜΔΚ.

(3) Αν υπάρχουν κοινοί πόροι μεταξύ της ΜΔΚ και της μονάδας χορήγησης πιστώσεων, τότε το ΑΠΙ οφείλει να εφαρμόσει σχετικές διαδικασίες και μηχανισμούς για τη διατήρηση της ακεραιότητας και της αμεροληψίας κατά τη διαδικασία αναδιάρθρωσης.

Συνταύτιση πολιτικών, διαδικασιών και πόρων.

20. (1) Τα ΑΠΙ οφείλουν να διασφαλίζουν ότι όλες οι πολιτικές, διαδικασίες και πόροι συνταυτίζονται με τις τρέχουσες και προβλεπόμενες στρατηγικές ανάγκες και στόχους.

(2) Για το σκοπό αυτό, τα ΑΠΙ οφείλουν να:

(α) θεσπίσουν τις κατάλληλες δομές διακυβέρνησης και μηχανισμούς ελέγχου για την παρακολούθηση, τον εντοπισμό και τη διόρθωση τυχόν ασυνεπειών κατά τρόπο έγκαιρο και αποτελεσματικό·

(β) αναθέτουν καθήκοντα και αρμοδιότητες και να καθιερώνουν διαδικασίες λογοδοσίας, μετρήσιμους στόχους (ήτοι Βασικοί Δείκτες Απόδοσης (ΒΔΑ) καθώς και σημεία αναφοράς (benchmarks) για την αξιολόγηση της ΜΔΚ και του προσωπικού, συλλογικά αλλά και σε ατομική βάση·

(γ) καθορίζουν με σαφήνεια και να γνωστοποιούν τα πρότυπα, να αναπτύσσουν προγράμματα κατάρτισης του προσωπικού και ενημέρωσης απόδοσης και θεσπίζουν διαδικασίες για την αναγνώριση και την επιβράβευση επιτυχιών.

Αποδοτικότητα της διαδικασίας.

21. (1) Τα ΑΠΙ οφείλουν να διασφαλίζουν την αποτελεσματικότητα των διαδικασιών για τη διαχείριση των καθυστερήσεων και για το χειρισμό των δανειοληπτών που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες με την εφαρμογή βέλτιστων πολιτικών, διαδικασιών και πρακτικών.

(2) Αυτά περιλαμβάνουν:

(α) Λιτή σκέψη (lean thinking): Τα ΑΠΙ οφείλουν να διασφαλίζουν ότι εφαρμόζουν πολιτικές και διαδικασίες που επιτρέπουν την εφαρμογή λιτών εννοιών και τεχνικών στις λειτουργικές διαδικασίες ούτως ώστε να ελαχιστοποιούν τον απαιτούμενο χρόνο και το κόστος τόσο για το ΑΠΙ όσο και για τους δανειολήπτες κατά τη διαδικασία αναδιάρθρωσης. Σχετικά παραδείγματα είναι τα δεντροδιαγράμματα αποφάσεων, τα τυποποιημένα ερωτηματολόγια, μεταξύ άλλων, για τη συλλογή πληροφοριών, και τα προκαθορισμένα αναλυτικά μοντέλα, όπως η ανάλυση ευαισθησίας ταμειακών ροών.

(β) Αριθμός υπό διαχείριση υποθέσεων: Η διεύθυνση κάθε ΑΠΙ είναι υπεύθυνη για τον καθορισμό του ιδανικού αριθμού υποθέσεων που θα χειρίζεται κάθε ομάδα και ατομικά κάθε υπεύθυνος λειτουργός. Η διεύθυνση αναμένεται, επίσης, να καθορίσει κριτήρια ελέγχου, να θεσπίσει αυτοματοποιημένες διαδικασίες για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων, όπου είναι δυνατόν, και να εφαρμόσει προληπτικά και διορθωτικά μέτρα (π.χ. παύση ασήμαντων δραστηριοτήτων, ομαδοποιήσεις, ανακατανομή πόρων, αυτοματοποίηση διαδικασιών) ούτως ώστε να αποφευχθούν τυχόν αποδιοργανώσεις στη διαδικασία.

(γ) Ανταλλαγή απόψεων/γνώσεων για βέλτιστες πρακτικές: Τα ΑΠΙ οφείλουν να διευθετήσουν όπως υπάρχει μηχανισμός για ανταλλαγή απόψεων των βέλτιστων πρακτικών σε σχέση με τη διαχείριση καθυστερήσεων και αναδιαρθρώσεων. Η διεύθυνση οφείλει να ενθαρρύνει την ανταλλαγή γνώσεων μεταξύ του προσωπικού και να επικαιροποιεί τις πολιτικές και τις διαδικασίες σε τακτική βάση για να διασφαλίζει ευθυγράμμιση με τις διεθνείς βέλτιστες πρακτικές.

(δ) Κουλτούρα συνεχούς βελτίωσης: Η διεύθυνση οφείλει να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για τη διευκόλυνση των βελτιώσεων στη διαχείριση των καθυστερήσεων και των αναδιαρθρώσεων των δανειοληπτών που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες. Τα ΑΠΙ οφείλουν να θέσουν μηχανισμούς για την έγκαιρη και αποτελεσματική εφαρμογή διορθωτικών μέτρων και βελτιώσεων, όταν και εφόσον απαιτείται (π.χ. εξειδικευμένη κατάρτιση, τροποποίηση διαδικασιών).

(3) Τα ΑΠΙ οφείλουν να αξιολογούν την αποτελεσματικότητα των διαδικασιών στη βάση κριτηρίων σχετικών με τις εργασίες τους και τις ιδιαιτερότητές του χαρτοφυλακίου. Τα ΑΠΙ οφείλουν να υποβάλλουν στην ΚΤΚ τις πολιτικές, πρακτικές και διαδικασίες τους στον τομέα διαχείρισης των καθυστερήσεων και αναδιάρθρωσης των χορηγήσεων και οφείλουν, επίσης, να αποδεικνύουν στην ΚΤΚ ότι τις εφαρμόζουν ορθά και με συνέπεια.

Μηχανογραφικά
Συστήματα
Πληροφόρησης.

22. Τα ΑΠΙ οφείλουν να αναπτύξουν ολοκληρωμένη βάση δεδομένων και Μηχανογραφικά Συστήματα Πληροφόρησης της διεύθυνσης (ΜΣΠ) για:

(α) την αποτελεσματική και αποδοτική διαχείριση των καθυστερήσεων, των προβληματικών δανείων και των δανειοληπτών που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες.

(β) την διενέργεια της απαιτούμενης ανάλυσης στο δανειακό χαρτοφυλάκιο ώστε να επιτρέπει την τομεακή ταξινόμηση και την αξιολόγηση αποδόσεων

(γ) την ενσωμάτωση συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης ώστε να επιτρέπει τον ομοιόμορφο εντοπισμό πιθανών προβληματικών χορηγήσεων στη βάση προκαθορισμένων δεικτών και

(δ) τη διευκόλυνση στο διαχωρισμό του δανειακού χαρτοφυλακίου σε χορηγήσεις που δύναται να πωληθούν ή να δεσμευθούν όταν απαιτείται.

(2) Τα ΑΠΙ αξιολογούν τα συστήματα τους σε τακτές περιόδους, και τουλάχιστον ετησίως, προκειμένου να προβαίνουν στην έγκαιρη και απαραίτητη βελτίωση.

(3) Τα ΑΠΙ οφείλουν να διασφαλίζουν ότι οι δυνατότητες των ΜΣΠ επαρκούν για να καλύψουν τις καθορισμένες ανάγκες και απαιτήσεις. Τα συστήματα πρέπει, κατ' ελάχιστον, να επιτρέπουν στα ΑΠΙ:

(α) να επισημαίνουν έγκαιρα τις προειδοποιήσεις

(β) να αξιολογούν την οικονομική θέση και την ικανότητα αποπληρωμής του δανειολήπτη

(γ) να διαχειρίζονται τα έσοδα και τις ταμειακές ροές από τις εξασφαλίσεις

(δ) να παρακολουθούν την εξέλιξη των χαρτοφυλακίων / υπο-χαρτοφυλακίων / ομάδων

(ε) να μετρούν την απόδοση και τη συμμόρφωση του δανειολήπτη με βάση συγκεκριμένους στόχους και προκαθορισμένα κριτήρια

(στ) να εντοπίζουν, να προλαμβάνουν και να παρακολουθούν τις προβληματικές περιπτώσεις

(ζ) να αξιολογούν σενάρια αναδιάρθρωσης

(η) να προετοιμάζουν αυτοματοποιημένες εκθέσεις σχετικά με τις δανειακές επιδόσεις για την Ανώτερη Διεύθυνση και το Διοικητικό Συμβούλιο και

(θ) να υποβάλλουν εκθέσεις προς την ΚΤΚ.

Ποιότητα
πληροφοριών.

23. Τα ΑΠΙ οφείλουν να εφαρμόζουν σχετικές διαδικασίες και ελέγχους για να αξιολογούν και να υποβάλλουν εκθέσεις αναφορικά με την πληρότητα και την ορθότητα των δεδομένων και των πληροφοριών που λαμβάνουν. Για το σκοπό αυτό, τα ΑΠΙ οφείλουν να:

(α) καθορίζουν τις προτεραιότητες και τα κριτήρια για τη συλλογή και συντήρηση δεδομένων

(β) καθιερώνουν μηχανισμούς, με βάση την αρχή της αναλογικότητας κατά προτίμηση αυτοματοποιημένους, για τον περιοδικό έλεγχο των στοιχείων, την ετοιμασία εκθέσεων, και την παρακολούθηση των συμβατικών όρων (covenants) και της συμμόρφωσης.

(γ) εφαρμόζουν μηχανισμούς ελέγχου ποιότητας για τη διασφάλιση της πληρότητας, ορθότητας και συνέπειας των στοιχείων και πληροφοριών μεταξύ των εσωτερικών συστημάτων.

Πολιτική διατήρησης δεδομένων.

24. (1) Τα ΑΠΙ οφείλουν να εφαρμόσουν πολιτική διατήρησης δεδομένων που να θέτει τις απαιτήσεις αποθήκευσης, διατήρησης και προσβασιμότητας όλων των δικαιολογητικών και νομικών εγγράφων αναφορικά με τη διαχείριση των καθυστερήσεων και της αναδιάρθρωσης χορηγήσεων, περιλαμβανομένης και της επικοινωνίας με τους δανειολήπτες.

(2) Η πολιτική διατήρησης δεδομένων πρέπει να προβλέπει ότι η αρχειοθέτηση και τήρηση αρχείων δεδομένων για προβληματικές περιπτώσεις είναι πιο αυστηρή, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι όλα τα μέρη που εμπλέκονται στην αναδιάρθρωση είναι σε θέση, με εύκολο τρόπο, να ανακτούν και να εξετάζουν τα έγγραφα και τις πληροφορίες σχετικά με τις διαδικασίες και αποφάσεις αναδιάρθρωσεων.

Αποτελεσματικότητα διαδικασιών.

25. Τα ΑΠΙ οφείλουν να διασφαλίζουν ότι η διαδικασία διαχείρισης καθυστερήσεων είναι αποτελεσματική, και ότι τα εξαγόμενα αποτελέσματα από την εν λόγω δραστηριότητα είναι βιώσιμα, ειδικά σε σχέση με το ύψος επαναθέτησης (re-defaults) των αναδιρθρωμένων χορηγήσεων, οι οποίες πρέπει να διατηρούνται στο ελάχιστο. Τα ΑΠΙ οφείλουν επίσης να παρακολουθούν, την ευρωστία των επιτυχών αναδιρθρώσεων (robustness of cure rates), προκειμένου, μεταξύ άλλων, να εφαρμόζουν εγκαίρως τα αναγκαία διορθωτικά μέτρα που αποσκοπούν στην ελαχιστοποίηση καταστάσεων επαναθέτησης, ιδιαίτερα σε τομείς όπου το ΑΠΙ έχει τη δυνατότητα να ελέγχει (π.χ. κατάλληλη αξιολόγηση της κάθε περίπτωσης).

Παρακολούθηση της οργάνωσης και των λειτουργιών.

26. (1) Τα ΑΠΙ οφείλουν να θεσπίσουν πολιτική και διαδικασία για την αξιολόγηση των εσωτερικών δυνατοτήτων του ΑΠΙ σε τακτική βάση περιλαμβανομένης της απαραίτητης πληροφόρησης.

(2) Για να πραγματοποιηθούν κατάλληλες μετρήσεις, τα ΑΠΙ οφείλουν να καθορίσουν συγκεκριμένους Βασικούς Παράγοντες Επιτυχίας (ΒΠΕ) (π.χ. αριθμός των εξυπηρετούμενων / μη εξυπηρετούμενων αναδιρθρώσεων, ποιότητα των μέτρων αναδιάρθρωσης που εφαρμόστηκαν, το ύψος επανακαθυστερήσεων (re-arrears), κλπ).

(3) Τα ΑΠΙ οφείλουν να αξιολογούν τη διαθεσιμότητα, την καταλληλότητα και την αποτελεσματικότητα των πόρων σε τουλάχιστον εξαμηνιαία βάση κάτω από συνθήκες ενός κανονικού οικονομικού περιβάλλοντος και τουλάχιστον σε ετήσια βάση κάτω από ένα σενάριο δυσμενούς οικονομικού περιβάλλοντος (stressed scenario).

(4) Τα ΑΠΙ οφείλουν να διεξάγουν, ετήσια αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών και των συστημάτων που χρησιμοποιούνται για τη διαχείριση των καθυστερήσεων και των αναδιρθρώσεων, περιλαμβανομένης όσον αφορά τη συμμόρφωση, τη διασφάλιση της ποιότητας και την πλήρη αξιολόγηση του κινδύνου.

Λειτουργίες.

27. Τα ΑΠΙ οφείλουν να εφαρμόζουν κατάλληλα μέτρα θωράκισης για να διασφαλίσουν ότι όλα τα εργαλεία και οι διαδικασίες λειτουργούν αποδοτικά και αποτελεσματικά, και ότι οι λύσεις που προτάσσονται στους δανειολήπτες που παρουσιάζουν καθυστερήσεις ή/και αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες είναι βιώσιμες. Τέτοια μέτρα περιλαμβάνουν:

(α) τακτικούς ελέγχους χορηγήσεων σε δείγμα του χαρτοφυλακίου ή των τομέων, για να αξιολογηθεί η ποιότητα διαχείρισης των υποθέσεων, με στόχο την ενσωμάτωση βέλτιστων πρακτικών

(β) ασκήσεις διασφάλισης ποιότητας για να διασφαλιστεί ότι όλες οι απαιτήσεις αναφορικά με την ποιότητα και τη συμμόρφωση ικανοποιούνται. Οι εκθέσεις διασφάλισης ποιότητας πρέπει να υποβάλλονται στην Ανώτερη Διεύθυνση, τουλάχιστον σε μηνιαία βάση

(γ) καθιέρωση και επικοινωνία των ΒΔΑ για μέτρηση της αποδοτικότητας των διαδικασιών (π.χ. το επίπεδο και η ταχύτητα της επικοινωνίας, η ποιότητα των πληροφοριών που λαμβάνονται, εγκεκριμένα επιχειρηματικά σχέδια, τα ποσά των περιπτώσεων σε καθυστέρηση, ο χρόνος για αναδιάρθρωση, κλπ)

(δ) καθιέρωση και επικοινωνία των ΒΔΑ για τη μέτρηση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών (π.χ. εισπραξιμότητα, ολοκλήρωση αναδιρθρώσεων, λήψη πρόσθετων εξασφαλίσεων, κλπ)

(ε) αυτοματοποιημένη παρακολούθηση των διαδικασιών και των ΒΔΑ μέσω των ΜΣΠ

(στ) εφαρμογή μη-αυτοματοποιημένων μηχανισμών ενημέρωσης (manual reporting mechanisms) για στοιχεία που δεν δύναται να εφαρμοστεί αυτοματοποιημένη παρακολούθηση, προκειμένου να αποφεύγονται οι παραλήψεις

(ζ) πλήρης αξιολόγηση των κινδύνων όλων των περιπτώσεων που βρίσκονται στη λίστα παρακολούθησης σε τριμηνιαία βάση, με διαθέσιμη πληροφόρηση στην ΚΤΚ, όταν και εφόσον ζητηθεί

(η) καθορισμός των κριτηρίων για άλλες αξιολογήσεις κινδύνων (π.χ. βασικοί τομείς κινδύνου, δανειολήπτες υψηλού / μέσου κινδύνου, έκταση και συχνότητα) και

(θ) ειδική επικέντρωση στην ανάλυση ανεκπλήρωτων υποσχέσεων και περιπτώσεων επαναθέτησης προκειμένου να προσδιορίζονται οι αιτίες και οι πιθανές θεραπείες.

ΜΕΡΟΣ VII – ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ

Παρακολούθηση του πιστωτικού κινδύνου.

28. Τα ΑΠΙ οφείλουν να εφαρμόσουν εσωτερικά συστήματα και διαδικασίες, που συνάδουν με τις Οδηγίες και Εγκυκλίους Επιστολής της ΚΤΚ, για τον αποτελεσματικό εντοπισμό και παρακολούθηση του πιστωτικού κινδύνου και την αξιολόγηση της απόδοσης της διαχείρισης των καθυστερήσεων. Για ανεπάρκειες στην απόδοση διαχείρισης των καθυστερήσεων, η ΚΤΚ δύναται να επιβάλλει κυρώσεις, που δύναται να περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, περιορισμούς στα φιλοδωρήματα.

Μετρήσεις απόδοσης.

29. Τα ΑΠΙ οφείλουν να διαχωρίσουν τη ΣΔΚ σε συγκεκριμένες μετρήσεις επίδοσης (π.χ. ΒΔΑ) και να εφαρμόσουν σχετικές κάρτες απόδοσης (scorecards) καθώς και συστήματα για να διασφαλίσουν τον αποτελεσματικό έλεγχο, την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων.

Μετρήσεις αποτελεσμάτων.

30. Τα ΑΠΙ οφείλουν να εφαρμόσουν διαδικασίες και συστήματα για την επιμέτρηση των δραστηριοτήτων και των αποτελεσμάτων (π.χ. ποσά που εισπράχθηκαν, αναδιρθρώσεων χωρίς καθυστερήσεις μετά την πάροδο 'x' μηνών, ποσοστά θεραπείας, κλπ).

Αποτελεσματικό-

31. Τα ΑΠΙ οφείλουν να εφαρμόσουν διαδικασίες και συστήματα που να επιτρέπουν την

τητα είσπραξης ακριβή μέτρηση της αποτελεσματικότητας αναφορικά με την είσπραξη μετρητών.
μετρητών.

Εσωτερικός 32. Τα ΑΠΙ οφείλουν να καθορίζουν τους μηχανισμούς και τις διαδικασίες που αφορούν τον έλεγχο πιστώσεων (credit review) και τον εσωτερικό έλεγχο (internal audit). Οι εκθέσεις ελέγχου πιστώσεων και εσωτερικού ελέγχου πρέπει, να τίθενται στη διάθεση της ΚΤΚ όταν ζητηθούν.

Εξέταση 33. (1) Για τις περιπτώσεις χορηγήσεων που έτυχαν αναδιάρθρωσης, τα ΑΠΙ οφείλουν να περιπτώσεων που έτυχαν αναδιάρθρωσης. διενεργούν έλεγχο τουλάχιστον σε εξαμηνιαία βάση προκειμένου να διασφαλίσουν ότι όλοι οι όροι πληρούνται, τα ορόσημα (milestones) επιτυγχάνονται και δεν σημειώνονται σημαντικές αποκλίσεις από τις προβλεπόμενες οικονομικές συνθήκες του δανειολήπτη.

(2) Τα ΑΠΙ οφείλουν να θέσουν αποτελεσματικές διαδικασίες και μηχανισμούς προκειμένου να καταστεί δυνατή η έγκαιρη αντίδραση σε περίπτωση που δεν πληρούνται οι όροι της αναδιάρθρωσης ή/και τα ορόσημα δεν επιτυγχάνονται ή/και η οικονομική κατάσταση του δανειολήπτη έχει αλλάξει σημαντικά. Τα ΑΠΙ οφείλουν να διαχωρίζουν τις διαδικασίες, περιλαμβανομένων της λήψης νομικών και άλλων μέτρων, που πρέπει να ληφθούν σε περιπτώσεις όπου η μακροβιωσιμότητα (sustainable viability) δεν μπορεί να επιτευχθεί ή ο δανειολήπτης δεν είναι πλέον συνεργάσιμος.

ΜΕΡΟΣ VIII – ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Διαδικασία 34. (1) Τα ΑΠΙ οφείλουν να θεσπίσουν μια ανεξάρτητη εσωτερική διαδικασία επίλυσης διαφορών (internal independent appeals process) και να υποβάλουν λεπτομερές σχέδιο εφαρμογής στην ΚΤΚ.

(2) Κατά την ανάπτυξη της εν λόγω διαδικασίας επίλυσης διαφορών, τα ΑΠΙ οφείλουν να διασφαλίσουν ότι:

(α) η διαδικασία επίλυσης διαφορών συνάδει με τις πρόνοιες του Κώδικα

(β) η Επιτροπή Επίλυσης Διαφορών ως θα συσταθεί, πρέπει να είναι ανεξάρτητη από τις υπηρεσίες πιστώσεων, παρακολούθησης και διαχείρισης αναδιαρθρώσεων, προκειμένου να χειρίζεται τις ενστάσεις των δανειοληπτών αναφορικά με την αναδιάρθρωση, αμερόληπτα και χωρίς ουδεμία σύγκρουση συμφερόντων

(γ) οι συγκεκριμένες πολιτικές και διαδικασίες που αφορούν ενστάσεις, η διαδικασία επίλυσης διαφορών για τους δανειολήπτες και η λειτουργία Επιτροπής Επίλυσης Διαφορών δημοσιεύονται και γνωστοποιούνται στους δανειολήπτες κατά την έναρξη της διαδικασίας αναδιάρθρωσης

(δ) όλες οι σχετικές πληροφορίες και έγγραφα διατίθενται στους δανειολήπτες ώστε να μπορούν να υποβάλουν αιτήσεις ή ενστάσεις

(ε) όλες οι σχετικές πληροφορίες και έγγραφα να είναι στη διάθεση της Επιτροπής Επίλυσης Διαφορών ούτως ώστε να μπορεί να διεξάγει μια επαρκή αξιολόγηση της ένστασης και να επιτυγχάνεται μια δίκαιη συμβιβαστική λύση μεταξύ του ΑΠΙ και του δανειολήπτη

(στ) όλες οι απαραίτητες διαδικασίες ελέγχου για την αποτελεσματική παρακολούθηση των διαδικασιών και των αποφάσεων έχουν θεσπιστεί

(ζ) επαρκείς μηχανισμοί θωράκισης για τη διασφάλιση της αμεροληψίας κατά τη διαδικασία ενστάσεων έχουν αναπτυχθεί και εφαρμόζονται και

(η) έχει υλοποιηθεί ένα σύστημα αρχειοθέτησης για τον ακριβή εντοπισμό και την παρακολούθηση των απαιτήσεων και ενστάσεων, περιλαμβανομένων και προδιαγραφών για ασφαλή φύλαξη

(3) Τα ΑΠΙ οφείλουν να ενημερώνουν, σε τακτά χρονικά διαστήματα, την πρόοδο της διαδικασίας επίλυσης διαφορών στην ΚΤΚ, περιλαμβανομένης της υποβολής συνοπτικής έκθεσης των απαιτήσεων και ενστάσεων που εξετάζονται.

Τμήμα Ι: ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΛΟΓΙΚΟΥ ΒΙΟΤΙΚΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ

Τα ΑΠΙ οφείλουν να αναπτύξουν πολιτική που να διασφαλίζει τη δίκαιη μεταχείριση, την καταλληλότητα και την ισότητα καθώς και να την γνωστοποιούν σε όλους τους εργαζόμενους που εμπλέκονται στον τομέα αναδιάρθρωσης των πιστωτικών διευκολύνσεων. Για το σκοπό αυτό, τα ΑΠΙ οφείλουν να εφαρμόσουν κατευθυντήριες γραμμές για τον καθορισμό του τι συνιστά λογικό βιοτικό επίπεδο και λογικά έξοδα διαβίωσης και να τις θέσουν σε ισχύ ειδικά κατά την αξιολόγηση της ικανότητας εξυπηρέτησης των χορηγήσεων δανειοληπτών που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες εντός της διαδικασίας αναδιάρθρωσης. Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές πρέπει να καλύπτουν τουλάχιστον τα ακόλουθα:

(α) η αξιολόγηση της οικονομικής κατάστασης πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις επικρατούσες οικονομικές, κοινωνικές και νομικές περιστάσεις·

(β) η προσέγγιση αναδιάρθρωσης πρέπει να διασφαλίζει το σεβασμό και τη δίκαιη μεταχείριση προς τους δανειολήπτες καθώς και τη συνέπεια μεταξύ των δανειοληπτών·

(γ) κατά τον καθορισμό του λογικού βιοτικού επιπέδου πρέπει να καταβάλλεται κάθε προσπάθεια ώστε είναι να αποφεύγεται η υπερβολική ή αδικαιολόγητη πολυτέλεια στον τρόπο ζωής, αλλά ταυτόχρονα να είναι τέτοιο που να επιτρέπει στο δανειολήπτη να έχει κατάλληλη στέγη και απαραίτητο εξοπλισμό για διαβίωση·

(δ) η αναδιάρθρωση δεν πρέπει να οδηγεί σε υπέρμετρη επιβάρυνση (undue hardship), αλλά να εντοπίζεται η χρυσή τομή, που πρέπει να βασίζεται στο σεβασμό των φυσικών, ψυχολογικών και κοινωνικών αναγκών των δανειοληπτών σε δυσχερή κατάσταση·

(ε) τα ΑΠΙ πρέπει να σέβονται τα νόμιμα δικαιώματα του ατόμου·

(στ) η αξιολόγηση πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ανάγκη των ατόμων να διατηρήσουν ενεργή τη συμμετοχή τους στην κοινωνία·

(ζ) η αξιολόγηση της οικονομικής κατάστασης πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ατομική κατάσταση του δανειολήπτη, περιλαμβανομένης της σύνθεσης του νοικοκυριού (π.χ. τον αριθμό των ενηλίκων, τον αριθμό των εξαρτώμενων ατόμων), την ουσιαστική ανάγκη για αυτοκίνητο, τα μεταβλητά κόστη που αντιμετωπίζουν (π.χ. πληρωμές για τη φροντίδα των παιδιών, εκπαίδευση παιδιών), και οποιεσδήποτε ειδικές ανάγκες (π.χ. ιατρικές ανάγκες, σωματικές αναπηρίες), καθώς και οποιεσδήποτε ειδικές δαπάνες για την ατομική περίπτωση· και

(η) οι κατευθυντήριες γραμμές πρέπει να είναι πλήρως διαφανείς και να συμβάλλουν στην έναρξη συζήτησης με τους δανειολήπτες.

Τμήμα II: ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΠΟΛΛΑΠΛΩΝ ΠΙΣΤΩΤΩΝ

Οι δανειολήπτες μπορεί να έχουν διάφορες οφειλές προς πολλαπλούς πιστωτές, οι οποίες δύναται να έχουν διάφορες μορφές και δυνατόν να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, άλλα ΑΠΙ και άλλες κατηγορίες πιστωτών (π.χ. εμπορικούς πιστωτές, εργαζόμενους, φορολογικές αρχές, κλπ) οι οποίες μπορεί να είναι εξασφαλισμένες ή μη. Τέτοια πολλαπλότητα πιστωτών δύναται να οδηγήσει σε πολυπλοκότητα για την εξεύρεση μιας βιώσιμης λύσης αναδιάρθρωσης των χορηγήσεων για το δανειολήπτη.

Οι πιστωτές σε περίπτωση που είναι ΑΠΙ πρέπει να συνεργάζονται και να ενεργούν με διαφάνεια κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αναδιάρθρωσης χορηγήσεων λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τα ακόλουθα:

(α) όταν οι πιστωτές ενεργούν ανεξάρτητα και αποκλειστικά για το ίδιο συμφέρον, δύναται να επιδεινωθούν οι δυσκολίες του δανειολήπτη και να οδηγήσει σε περαιτέρω προβλήματα στην εξυπηρέτηση των πιστωτικών τους διευκολύνσεων.

(β) προκειμένου να αποφευχθούν οι πολλαπλοί αντίκτυποι, σε όλους τους πιστωτές από τη πτώχευση, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα τόσο των εξασφαλισμένων όσο και των μη εξασφαλισμένων πιστωτών προκειμένου να καταστεί δυνατή η ανάπτυξη μιας βιώσιμης λύσης αναδιάρθρωσης

(γ) η συνεργασία μεταξύ μιας ευρύτερης ομάδας πιστωτών είναι επωφελής εάν προνοεί για διευθετήσεις επιμερισμού των βαρών (burden sharing arrangements) και ελαχιστοποίηση του συνολικού κόστους.

Τα ΑΠΙ προτρέπονται να περιλαμβάνουν στις πολιτικές τους διεθνείς βέλτιστες πρακτικές για τέτοιες περιπτώσεις, όπως για παράδειγμα, τις "Οκτώ Αρχές" που εγκρίθηκαν από το INSOL¹ International του 2000, αναφορικά με περιπτώσεις διευθετήσεων με πολλαπλούς πιστωτές. Οι εν λόγω αρχές περιγράφονται, συνοπτικά, πιο κάτω:

Πρώτη αρχή: Όταν ο δανειολήπτης αντιμετωπίζει οικονομικές δυσκολίες, όλοι οι εμπλεκόμενοι πιστωτές θα πρέπει να είναι διατεθειμένοι να συνεργαστούν μεταξύ τους ούτως ώστε να δώσουν επαρκή (αλλά περιορισμένο) χρόνο ("ανασταλτική περίοδος", "standstill period"), για να ληφθούν και να αξιολογηθούν πληροφορίες για το δανειολήπτη, καθώς και για την ετοιμασία και αξιολόγηση προτάσεων για την επίλυση των οικονομικών δυσκολιών του δανειολήπτη, εκτός και εάν κάτι τέτοιο είναι ακατάλληλο σε συγκεκριμένη περίπτωση.

Δεύτερη αρχή: Κατά τη διάρκεια της ανασταλτικής περιόδου, όλοι οι εμπλεκόμενοι πιστωτές θα πρέπει να συμφωνήσουν να απέχουν από τη λήψη οποιωνδήποτε μέτρων για την επιβολή των απαιτήσεών τους ή (εκτός από τη διάθεση της οφειλής σε τρίτο μέρος) να μειώσουν το άνοιγμά τους στο δανειολήπτη, αλλά έχουν το δικαίωμα να αναμένουν ότι κατά τη διάρκεια της ανασταλτικής περιόδου, η θέση τους σε σχέση με τους άλλους πιστωτές δεν θα πληγεί.

Τρίτη αρχή: Κατά τη διάρκεια της ανασταλτικής περιόδου, ο δανειολήπτης δεν θα πρέπει να προβεί σε οποιαδήποτε ενέργεια που θα μπορούσε να επηρεάσει αρνητικά την αναμενόμενη απόδοση των εμπλεκόμενων πιστωτών (είτε συλλογικά είτε ατομικά) σε σύγκριση με την κατάσταση κατά την ημερομηνία έναρξης της ανασταλτικής περιόδου.

Τέταρτη αρχή: Τα συμφέροντα των εμπλεκόμενων πιστωτών εξυπηρετούνται καλύτερα όταν συντονίζεται η ανταπόκριση τους στο δανειολήπτη. Ο συντονισμός αυτός δυνατόν να διευκολύνεται όταν συστήνεται μία ή περισσότερες αντιπροσωπευτικές συντονιστικές επιτροπές και όταν διορίζονται επαγγελματίες σύμβουλοι για

¹ Thomas Laryea, International Monetary Fund, 26 January 2010, Approaches to Corporate Debt Restructuring in the Wake of Financial Crises, IMF Staff Position Note, pp. 17-18

την παροχή συμβουλών και υποστήριξης των εν λόγω επιτροπών και, όπου κρίνεται κατάλληλο, των εμπλεκόμενων πιστωτών που συμμετέχουν στην όλη διαδικασία.

Πέμπτη αρχή: Κατά τη διάρκεια της ανασταλτικής περιόδου, οι πιστωτές πρέπει να καλέσουν το δανειολήπτη να παρέχει και να επιτρέψει στους εμπλεκόμενους πιστωτές ή/και επαγγελματίες συμβούλους τους λογική και έγκαιρη πρόσβαση σε όλες τις σχετικές πληροφορίες που αφορούν τα στοιχεία του ενεργητικού και παθητικού του, των επιχειρήσεων και των προοπτικών, ώστε να είναι δυνατή η ορθή αξιολόγηση της οικονομικής του θέσης και η ανάπτυξη βιώσιμων προτάσεων για όλους τους συμμετέχοντες πιστωτές.

Έκτη αρχή: Οι προτάσεις για την επίλυση των οικονομικών δυσκολιών του δανειολήπτη και, στο βαθμό που είναι δυνατό, οι διευθετήσεις μεταξύ των εμπλεκόμενων πιστωτών σχετικά με οποιαδήποτε ανασταλτική περίοδο, θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν την ισχύουσα νομοθεσία και τις θέσεις των εμπλεκόμενων πιστωτών κατά την ημερομηνία έναρξης της ανασταλτικής περιόδου.

Έβδομη αρχή: Οι πληροφορίες που λαμβάνονται για τους σκοπούς της διαδικασίας αναδιάρθρωσης που αφορά τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού και τις επιχειρήσεις του δανειολήπτη καθώς και τυχόν προτάσεις για την επίλυση των δυσκολιών του θα πρέπει να διατίθενται σε όλους τους εμπλεκόμενους πιστωτές και θα πρέπει, εκτός εάν είναι ήδη διαθέσιμες στο κοινό, να διαχειρίζονται ως εμπιστευτικές.

Όγδοη αρχή: Εάν έχει παραχωρηθεί πρόσθετη χρηματοδότηση κατά τη διάρκεια της ανασταλτικής περιόδου ή υπό οποιοσδήποτε προτάσεις για διάσωση ή αναδιάρθρωση, τότε στην αποπληρωμή τέτοιων πρόσθετων χρηματοδοτήσεων θα πρέπει, στο βαθμό που είναι δυνατό, να δοθεί προτεραιότητα σε σύγκριση με άλλα χρέη ή απαιτήσεις των εμπλεκόμενων πιστωτών.

Τμήμα III: ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ ΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ **Εξώδικη αναδιάρθρωση χορηγήσεων²**

Η εξώδικη αναδιάρθρωση χορηγήσεων περιλαμβάνει την αλλαγή της σύνθεσης ή/και τη δομή των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού των δανειοληπτών που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες, χωρίς την προσφυγή σε δικαστική παρέμβαση, και με στόχο την προώθηση της αποτελεσματικότητας την αποκατάσταση της ανάπτυξης, και την ελαχιστοποίηση των κόστων που σχετίζονται με τις οικονομικές δυσκολίες του δανειολήπτη. Οι δραστηριότητες αναδιάρθρωσης δύνανται να περιλαμβάνουν μέτρα όπως την αναδιάρθρωση της επιχείρησης του δανειολήπτη (λειτουργική αναδιάρθρωση) και/ή την αναδιάρθρωση των οικονομικών του δανειολήπτη (χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση). Ο δανειολήπτης και το ΑΠΙ μπορούν να προστατεύσουν τα αντίστοιχα συμφέροντα τους πιο αποτελεσματικά εάν μια συμβατική ρύθμιση για την αναδιάρθρωση των χορηγήσεων τεθεί σε εφαρμογή.

Τα ΑΠΙ οφείλουν να προσδιορίζουν τους λόγους δημιουργίας των οικονομικών δυσκολιών του δανειολήπτη, να διενεργούν την οικονομική αξιολόγηση και να αναπτύσσουν κατάλληλες επιλογές αναδιάρθρωσης που δύνανται να είναι βραχυπρόθεσμοι, μεσοπρόθεσμοι ή μακροπρόθεσμοι χαρακτήρα ή οποιουδήποτε συνδυασμό αυτών.

Ορισμένες από τις επιλογές ΣΤΟ περιεχόμενο των αναδιρθρώσεων χορηγήσεων περιλαμβάνονται υπό τους τίτλους «βραχυπρόθεσμες λύσεις» και «μακροπρόθεσμες λύσεις».

Τα ΑΠΙ και οι δανειολήπτες δύνανται να λαμβάνουν νομική ή/και άλλης φύσης συμβουλή σχετικά με οποιοσδήποτε λύσεις αναδιάρθρωσης χορηγήσεων.

Βραχυπρόθεσμες λύσεις

Βραχυπρόθεσμες λύσεις ορίζονται ως λύσεις αναδιάρθρωσης με διάρκεια αποπληρωμής χαμηλότερης των πέντε ετών. Στις περιπτώσεις κατασκευής εμπορικών ακινήτων ή τη χρηματοδότηση έργου (project finance), η διάρκεια βραχυπρόθεσμων λύσεων δεν δύνανται να υπερβεί τουλάχιστον τα τρία χρόνια.

Η σύμβαση για αναδιρθρώσεις θα πρέπει να προνοεί, για ετήσια επανεξέταση από το ΑΠΙ ώστε να καταστεί δυνατή η αναπροσαρμογή των συμβατικών όρων σύμφωνα με τις απρόβλεπτες μεταβολές στο οικονομικό περιβάλλον ή/και στην οικονομική κατάσταση του δανειολήπτη.

Τα ΑΠΙ δύνανται να ενσωματώσουν τις ακόλουθες επιλογές στις βραχυπρόθεσμες λύσεις αναδιρθρώσεων τους:

I. Τόκοι μόνο: Κατά τη διάρκεια καθορισμένης βραχυπρόθεσμης περιόδου, καταβάλλεται μόνο ο τόκος των πιστωτικών διευκολύνσεων και δεν γίνεται καμία αποπληρωμή κεφαλαίου.. Το κεφάλαιο του δανείου ως εκ τούτου, παραμένει αμετάβλητο και με τη λήξη της περιόδου αποπληρωμής των τόκων καθορίζεται ένα νέο πρόγραμμα αποπληρωμής βάση της προβλεπόμενης, με το βέλτιστο δυνατόν τρόπο, ικανότητας αποπληρωμής.

II. Μειωμένες πληρωμές: Μειώνεται το ποσό των δόσεων αποπληρωμής για καθορισμένη βραχυπρόθεσμη περίοδο, προκειμένου να προσαρμοστούν στη νέα κατάσταση ταμειακών ροών του δανειολήπτη και μετέπειτα συνεχίζονται οι αποπληρωμές, βάση της προβλεπόμενης, με το βέλτιστο δυνατόν τρόπο, ικανότητας αποπληρωμής. Η εν λόγω επιλογή δύνανται να συνδυαστεί με άλλες επιλογές για να αντισταθμίσει τις προσωρινές χαμηλότερες δόσεις, π.χ. παράταση της διάρκειας, υψηλότερη πληρωμή εφάπαξ ποσού (balloon payment). Οι μειωμένες δόσεις αποπληρωμής δύνανται να είναι:

² From the study of Out-of-court Debt Restructuring of the members of the World Bank's Insolvency and Credit/Debtor Regimes Initiative and based on the World Banks Principles.

- *Υψηλότερες των τόκων:* Η κάθε δόση καλύπτει την πλήρη πληρωμή των δεδουλευμένων τόκων για την περίοδο καθώς και ποσό που διατίθεται για την αποπληρωμή του αρχικού κεφαλαίου.
- *Χαμηλότερες των τόκων:* Η δόση είναι χαμηλότερη από τους δεδουλευμένους τόκους για την περίοδο, ως εκ τούτου, ένα μέρος του τόκου που οφείλεται αλλά δεν πληρώνεται κεφαλαιοποιείται επί του αρχικού ποσού του κεφαλαίου (συνήθως προστίθεται στο υπόλοιπο του κεφαλαίου για μελλοντική καταβολή). Αυτή η επιλογή δύναται να χρησιμοποιηθεί μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όπως για παράδειγμα σε περιόδους ανεργίας, περιόδους σημαντικά μειωμένων εσόδων ή κατά τις περιόδους αναδιάρθρωσης των επιχειρήσεων.

III. Κεφαλαιοποίηση καθυστερήσεων ή/και τόκων: Η κεφαλαιοποίηση των καθυστερήσεων ή/και των δεδουλευμένων καθυστερημένων τόκων, για σκοπούς απάμβλυνσης των καθυστερούμενων οφειλών και προσθήκη των μη καταβληθέντων τόκων στο υπόλοιπο του αρχικού κεφαλαίου για μελλοντική αποπληρωμή με αναθεωρημένο πρόγραμμα. Η εν λόγω ρύθμιση χρησιμοποιείται σε περιπτώσεις ανεπαρκών ταμειακών ροών για κάλυψη των καθυστερήσεων και/ή του τόκου ενώ η προβλεπόμενη ταμειακή ροή θεωρείται επαρκής για την αποπληρωμή του κεφαλαιοποιημένου υπολοίπου κατά την εναπομένουσα επεκτεινόμενη διάρκεια του δανείου.

IV. Περίοδος χάριτος: Μια συμφωνία που επιτρέπει στο δανειολήπτη για μια καθορισμένη καθυστέρηση στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων αποπληρωμής συνήθως σε σχέση με το αρχικό κεφάλαιο. Αυτό δίνει στο δανειολήπτη τη δυνατότητα να αντιμετωπίσει μια προσωρινή δυσκολία ή κάποιο πρόβλημα. Επίσης, η εν λόγω διευθέτηση δύναται να χρησιμοποιηθεί, κατά την περίοδο διαδικασίας της αναδιάρθρωσης .

V. Μείωση του επιτοκίου: Μόνιμη ή προσωρινή μείωση του επιτοκίου (σταθερού ή κυμαινόμενου) σε ένα δίκαιο και εφικτό επιτόκιο. Χορηγήσεις με υψηλά επιτόκια είναι μία από τις συνήθεις αιτίες οικονομικής δυσχέρειας. Τούτο δύναται να προκύψει μερικώς από το γεγονός ότι τα επιτόκια είναι υπερβολικά υψηλά σε σχέση με τα εισοδήματα του δανειολήπτη ή από το γεγονός ότι η εξέλιξη των επιτοκίων, σε αντίθεση με ένα σταθερό επιτόκιο, είχε ως αποτέλεσμα ο δανειολήπτης να λαμβάνει χρηματοδότηση με υπερβολικό κόστος, σε σχέση με τις επικρατούσες συνθήκες της αγοράς.

Τα ΑΠΙ πρέπει να αναγνωρίσουν ότι ένα υψηλό επιτόκιο μπορεί να προκαλέσει σοβαρή οικονομική δυσχέρεια και πιθανόν να είναι προς το συμφέρον τους να μειώσουν τα επιτόκια, παρά να διακινδυνεύσουν την πλήρη αθέτηση των δανείων τους.

Μακροπρόθεσμες λύσεις

Ορίζονται ως οι λύσεις αναδιάρθρωσης με διάρκεια αποπληρωμής πέντε ετών και άνω. Για την κατασκευή των εμπορικών ακινήτων ή τη χρηματοδότηση έργου, η διάρκεια αντιστοιχεί σε τρία έτη και άνω.

Η σύμβαση για τέτοιες αναδιρθρώσεις πρέπει να προβλέπει αναθεώρηση, τουλάχιστον, σε ετήσια βάση. Οι ακόλουθες είναι οι κύριες μακροπρόθεσμες λύσεις που δύναται να χρησιμοποιούνται από τις τράπεζες σε εξωδικαστικές αναδιρθρώσεις.

I. Παράταση της διάρκειας: Παράταση της διάρκειας αποπληρωμής του δανείου (δηλαδή ημερομηνίας της τελευταίας συμβατικής καταβολής δόσης του δανείου), η οποία επιτρέπει τη μείωση του ποσού των δόσεων από την επέκταση των αποπληρωμών σε μεγαλύτερη περίοδο. Σε περιπτώσεις δανείων προς ιδιώτες δανειολήπτες, η περίοδος παράτασης δεν δύναται να παρατείνεται, πέραν της ηλικίας συνταξιοδότησης ή τα 70 έτη ως το μέγιστο όριο ηλικίας, με βάση αξιολόγησης που πραγματοποιείται κατά περίπτωση από το ΑΠΙ).

Η παράταση της ημερομηνίας λήξης του δανείου πέραν της ηλικίας των 70 ετών δύναται να χορηγηθεί μόνο σε απομακρυσμένες, εξαιρετικές περιπτώσεις κατά τις οποίες υπάρχουν βασίμα στοιχεία συγκεκριμένης πηγής αποπληρωμής σε συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

II. Απορρόφηση πλεονάσματος μετρητών: Στοχεύει στην εξασφάλιση ταμειακών ροών, για τις οποίες δεν υπάρχουν εμπράγματα βάρη και/ή δεν είναι δεσμευμένες από το ΑΠΙ. Πλεόνασμα μετρητών δύναται να επιτευχθεί, για παράδειγμα, από ψηλότερες ταμειακές εισροές από εργασίες, καθώς και από πώληση εξασφαλίσεων ή από μη βεβαρημένα στοιχεία του ενεργητικού.

III. Πρόσθετη εξασφάλιση: Όταν πρόσθετα βάρη επί των μη βεβαρημένων στοιχείων του ενεργητικού λαμβάνονται ως πρόσθετη εξασφάλιση από το δανειολήπτη, προκειμένου να αντισταθμιστεί ο ψηλότερος σχετικός κίνδυνος και σαν μέρος της διαδικασίας αναδιάρθρωσης. Αυτό αποσκοπεί, κατά γενικό κανόνα, στη βελτίωση ή τη θεραπεία του συμβατικού δείκτη δάνειο-προς-αξία (LTV ratio). Η πρόσθετη εξασφάλιση δύναται να λάβει πολλές μορφές, όπως δέσμευση επί κατάθεσης, ανάθεση εισπρακτέων, νέα/επιπρόσθετη υποθήκη ακίνητης περιουσίας.

IV. Πώληση με συμφωνία/υποβοηθούμενη πώληση: Το ΑΠΙ και ο δανειολήπτης δύνανται να συμφωνήσουν σε εθελοντική εκποίηση του βεβαρημένου περιουσιακού στοιχείου ή βεβαρημένων περιουσιακών στοιχείων για μερική ή ολική αποπληρωμή της χορήγησης. Το ΑΠΙ αναδιαρθρώνει οποιοδήποτε υπόλοιπο χορήγησης με ένα κατάλληλο χρονοδιάγραμμα αποπληρωμής σύμφωνα με την αναθεωρημένη ικανότητα αποπληρωμής του δανειολήπτη.

V. Διαχωρισμός ενυπόθηκου δανείου: Όταν ένα ΑΠΙ συμφωνεί να διαχωρίσει ένα μη βιώσιμο ενυπόθηκο δάνειο δανειολήπτη σε

(α) ένα βιώσιμο στεγαστικό δάνειο, το οποίο ο δανειολήπτης αποπληρώνει, με βάση την εκτιμημένη ικανότητα αποπληρωμής και

(β) το υπόλοιπο, του δανείου, το οποίο μεταφέρεται σε μια μεταγενέστερη ημερομηνία αποπληρωμής.

Για παράδειγμα, το δάνειο χωρίζεται σε δύο μέρη (tranches), με το πρώτο μέρος να προσαρμόζεται στο σωστό μέγεθος για τη εκτιμημένη τρέχουσα ικανότητα εξυπηρέτησης του από το δανειολήπτη και το δεύτερο μέρος να "αποθηκεύεται" ("warehoused") από την τράπεζα, συνήθως στο βασικό επιτόκιο. Το δεύτερο μέρος είναι πληρωτέο στο μέλλον, όταν η ικανότητα αποπληρωμής του δανειολήπτη βελτιωθεί ή από τα έσοδα πώλησης υποθηκευμένης ή άλλης περιουσίας.

VI. Μείωση του ενυπόθηκου δανεισμού με αντικατάσταση του ακινήτου με άλλο χαμηλότερης αξίας: Η ύπαρξη μηχανισμού που επιτρέπει δανειολήπτη με οικονομικές δυσκολίες που έχει υποθηκευμένη την κύρια κατοικία του ή την επαγγελματική του στέγη να μετακομίσει σε χαμηλότερης αξίας ακίνητο. Τυχόν έλλειμμα στην αποπληρωμή του υφιστάμενου δανείου από τα έσοδα της εν λόγω πώλησης μεταφέρεται ως "αρνητικό ίδιο κεφάλαιο" ("negative equity") σε ένα νέο ενυπόθηκο δάνειο για την αγορά ενός νέου λιγότερο ακριβού ακινήτου, δηλαδή ένα ακίνητο χαμηλότερης αγοραίας αξίας από τα συνολικά έσοδα της πώλησης. Η υπό αναφορά επιλογή θα πρέπει να αξιολογείται συγκρίνοντας την τρέχουσα αξία του ακινήτου έναντι του υπολοίπου του δανείου και με βάση την αναθεωρημένη ικανότητα αποπληρωμής του δανειολήπτη. Η εν λόγω επιλογή έχει το όφελος της μείωσης του υπολοίπου της χορήγησης σε πιο προσιτές πληρωμές για τον δανειολήπτη.

VII. Επίδειξη ανοχής για κυρώσεις σε δανειακές συμβάσεις: Προσωρινή ή μόνιμη παραίτηση κυρώσεων για παραβιάσεις συμβατικών όρων .

VIII. Τροποποίηση των συμβατικών όρων: Οι συμβατικοί όροι ενός δανείου δύναται να είναι άσκοπα περιοριστικοί και να επιφέρουν σημαντική επιβάρυνση στο δανειολήπτη. Το ΑΠΙ δύναται να εξετάσει την απαλλαγή του δανειολήπτη από αυτούς τους όρους ενώ ταυτόχρονα, θα παρακολουθεί επαρκώς τις δραστηριότητες και την οικονομική ευρωστία του δανειολήπτη.

IX. Επαναπρογραμματισμός των πληρωμών: Το υφιστάμενο συμβατικό πρόγραμμα αποπληρωμής προσαρμόζεται σε ένα νέο βιώσιμο πρόγραμμα αποπληρωμής σύμφωνα με την ρεαλιστική εκτίμηση, των τρεχουσών και προβλεπόμενων, ταμειακών ροών του δανειολήπτη:

- *Μερική αποπληρωμή:* Όταν διενεργείται αποπληρωμή χορηγήσεων π.χ. από πώληση περιουσιακών

στοιχείων που είναι χαμηλότερη από το οφειλόμενο ποσό. Αυτή η λύση εφαρμόζεται για να μειωθεί σημαντικά το άνοιγμα σε κίνδυνο και για να επιτρέψει την εφαρμογή βιώσιμου προγράμματος αποπληρωμής του υπόλοιπου οφειλόμενου ποσού.

- *Εφάπαξ πληρωμή (balloon or bullet payments):* Όταν η επαναπρογραμματισμένη αποπληρωμή περιλαμβάνει πληρωμή μεγάλου μέρους του υπολοίπου του κεφαλαίου του δανείου στη λήξη του ή σε μεταγενέστερη λήξη παρατείνεται ούτως ώστε να δώσει στο δανειολήπτη περισσότερο χρόνο. Η επιλογή αυτή δύναται να χρησιμοποιείται μόνο όταν ο δανειζόμενος μπορεί να αποδείξει δεόντως τη μελλοντική διαθεσιμότητα ταμειακών ροών για την επίτευξη της αποπληρωμής του εν λόγω μεγάλου μέρους του δανείου.

X. Ενίσχυση των υφιστάμενων εξασφαλίσεων: Μια λύση αναδιάρθρωσης μπορεί να συνεπάγεται τη δέσμευση επιπρόσθετων εξασφαλίσεων, για παράδειγμα, προκειμένου να αντισταθμιστεί η μείωση των επιτοκίων ή για να σταθμίσουν τα πλεονεκτήματα που ο δανειολήπτης λαμβάνει από την αναδιάρθρωση.

XI. Επιμήκυνση: Αυτή η επιλογή είναι μια από τις λιγότερο ριζικές αλλαγές που αφορούν την αναδιάρθρωση, και περιλαμβάνει την τροποποίηση της ημερομηνίας λήξης. Κατά το σχεδιασμό τέτοιων αναδιρθρώσεων, θα πρέπει, μεταξύ άλλων, να λαμβάνεται σοβαρά υπόψη η αρνητική επίπτωση που θα επιφέρει τυχόν αύξηση του επιτοκίου στην ικανότητα αποπληρωμής και, κατ' επέκταση, στη βιωσιμότητα του δανειολήπτη. Για παράδειγμα, το ανεξόφλητο κεφάλαιο μπορεί να αναχρηματοδοτηθεί σε ένα νέο δάνειο, με παρόμοιους όρους, για μια καθορισμένη πρόσθετη περίοδο.

XII. Νέες πιστωτικές διευκολύνσεις: Η παροχή νέων πιστωτικών διευκολύνσεων δυνατό να είναι ζωτικής σημασίας για την αποκατάσταση ενός δανειολήπτη που αντιμετωπίζει οικονομικές δυσχέρειες. Συνεπώς, δύναται να χορηγήσουν νέες πιστωτικές διευκολύνσεις σε συμφωνίες αναδιάρθρωσης, οι οποίες δυνατόν να συνεπάγουν την παροχή την παροχή πρόσθετων εξασφαλίσεων, ή στις περιπτώσεις διευθετήσεων μεταξύ πιστωτών την εισαγωγή όρων προκειμένου να αντισταθμιστεί ο πρόσθετος κίνδυνος που αναλαμβάνεται από τα ΑΠΙ που παρέχουν την νέα χρηματοδότηση σε δανειολήπτες με οικονομικές δυσχέρειες.

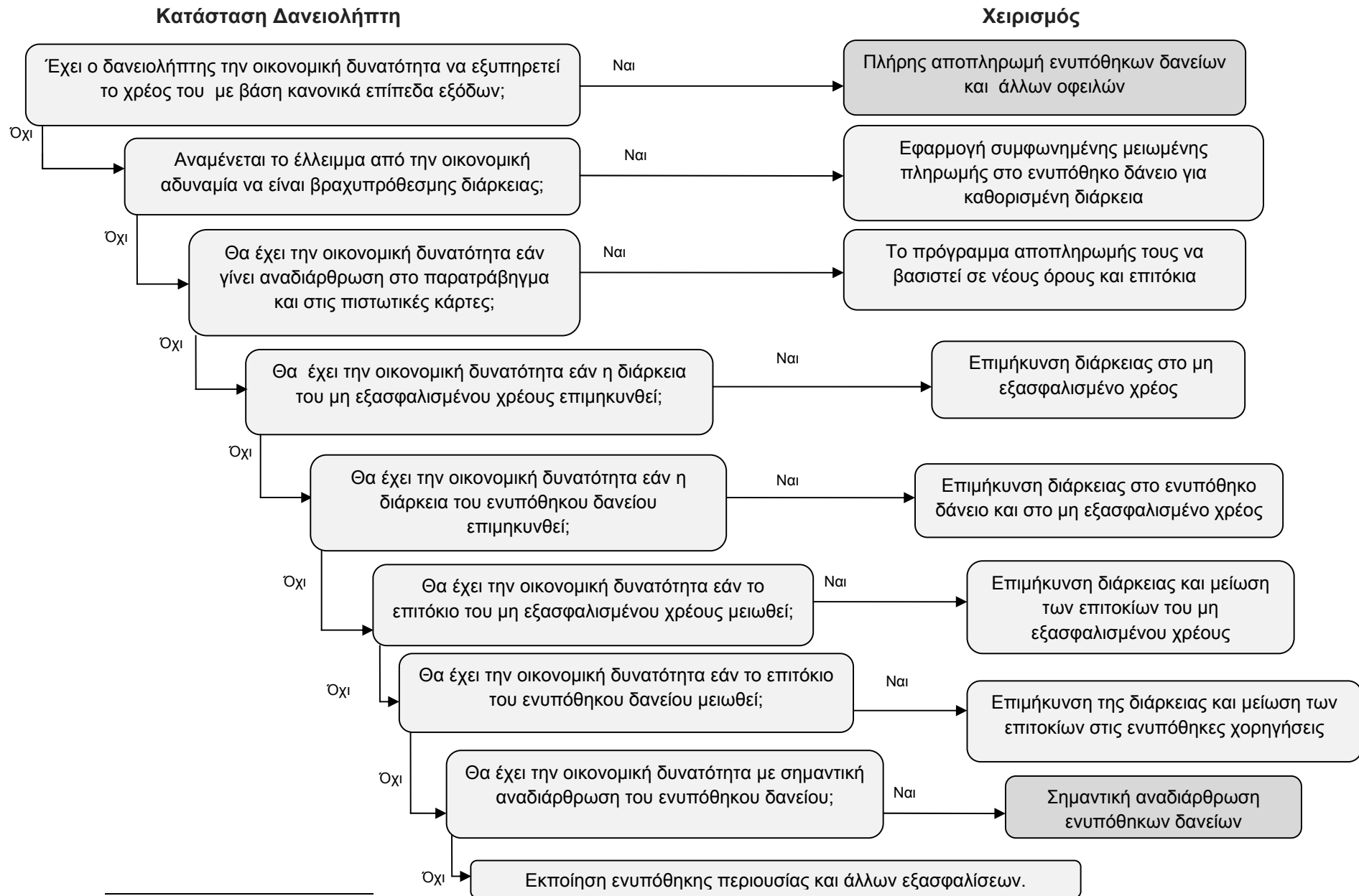
XIII. Μετατροπή στο νόμισμα στο οποίο είναι εκφρασμένες οι χορηγήσεις: Ο στόχος πρέπει να είναι η ευθυγράμμιση του νομίσματος του χρέους προς το νόμισμα των ταμειακών ροών. Τα ΑΠΙ θα πρέπει να εξηγούν πλήρως στους δανειολήπτες τον συναλλαγματικό κίνδυνο και να αναφέρονται επίσης στην ασφάλιση μετατροπής νομίσματος.

XIV. Συμφωνίες ανταλλαγής χρέους με μετοχικό κεφάλαιο (Debt/equity swaps): Εφαρμόζεται συνήθως σε εταιρικές αναδιρθρώσεις, όπου μέρος του χρέους μετατρέπεται σε μετοχικό κεφάλαιο το οποίο λαμβάνεται από το ΑΠΙ, ώστε το υπόλοιπο του χρέους να προσαρμόζεται στο σωστό μέγεθος βάση των ταμειακών ροών του δανειολήπτη. Ο στόχος είναι να ελαχιστοποιηθεί η παρούσα επιβάρυνση για το δανειολήπτη και να επιτρέψει στο ΑΠΙ να εισπράξει το λαβείν του από την αποπληρωμή της προσαρμοσμένης χορήγησης και την ενδεχόμενη πώληση του μετοχικού του κεφαλαίου στην εταιρία. Τα ΑΠΙ πρέπει να διασφαλίζουν τη νομιμότητα και τη σαφήνεια των όρων της εν λόγω χορήγησης / συμφωνίες ανταλλαγής μετοχών, π.χ. δικαιώματα αγοράς της εταιρείας, δικαιώματα πώλησης των πιστωτικών ιδρυμάτων, το δικαίωμα πώλησης σε τρίτους / δικαιώματα προτίμησης, καθώς και τη συμμόρφωση με τους περί Εργασιών Πιστωτικών Ιδρυμάτων Νόμους του 1997 έως (Αρ. 3) του 2013, ιδίως όσον αφορά τις διατάξεις σχετικά με την απόκτηση ειδικών συμμετοχών, εξαγορές προς ικανοποίηση χρεών και τους κινδύνους συγκέντρωσης. Η λύση αυτή θα πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο σε απομακρυσμένες περιπτώσεις και μόνο όταν έχουν εξαντληθεί όλες οι άλλες προσπάθειες για αναδιάρθρωση.

XV. Ενοποίηση χορηγήσεων: Η επιλογή αυτή προβλέπει την ενοποίηση αριθμού ανοιγμάτων σε ένα δάνειο, ή σε ένα περιορισμένο αριθμό δανείων. Αυτή η επιλογή είναι ιδιαίτερα επωφελής για περιπτώσεις όπου η ενοποίηση των εξασφαλίσεων και των εξασφαλισμένων ταμειακών ροών παρέχουν μεγαλύτερη ολική κάλυψη για το σύνολο του χρέους παρά στην κάθε χορήγηση ατομικά. Για παράδειγμα, με την ελαχιστοποίηση του κινδύνου διαρροής μετρητών ή με την ανακατανομή πλεονάσματος ρευστότητας μεταξύ ανοιγμάτων.

XVI. Μερική ή ολική διαγραφή χρεών: Αυτή η επιλογή προβλέπει την ακύρωση μέρους ή του συνολικού ποσού χορηγήσεων που παραμένει ανεξόφλητο από το δανειολήπτη. Η εν λόγω επιλογή δύναται να εφαρμοστεί ως το τελευταίο στάδιο όπου το ΑΠΙ συμφωνεί στην καταβολή μειωμένης αποπληρωμής ως τελικός διακανονισμός, όπου δηλαδή το ΑΠΙ αποδέχεται να διαγράψει όλο το υπόλοιπο ποσό της χορήγησης εάν ο δανειολήπτης αποπληρώσει ένα μειωμένο ποσό του υπολοίπου του κεφαλαίου εντός ενός συμφωνημένου χρονοδιαγράμματος. Τα ΑΠΙ δύναται να εφαρμόζουν την επιλογή της διαγραφής της χορήγησης (debt forgiveness) μόνο ως την τελευταία λύση και σε απομακρυσμένες περιπτώσεις δεδομένου ότι η πιθανότητα διαγραφής δύναται να οδηγήσει σε ηθικό κίνδυνο (moral hazard). Γνωρίζοντας την πιθανότητα διαγραφής χορήγησης ως επιλογή της αναδιάρθρωσης, δύναται να οδηγήσει τους δανειολήπτες στην ανάληψη πιο ριψοκίνδυνων έργων και σε ανεύθυνη συμπεριφορά.

Τμήμα IV: ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΠΟΛΛΑΠΛΩΝ ΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ ³

³ Source: Central Bank of Ireland, Framework for a Pilot Approach to the Co-Ordinated Resolution of Multiple Debts owed by a Distressed Borrower, Multiple Debts Resolution Waterfall model, 8 May 2013, p.6